

[Torben Lund]

at næsten 60.000 ældre ikke ved egen hjælp kan forlade deres bolig, og at et langt større antal, nemlig omkring 100.000 ældre, kun med stort besvær kan forlade boligen. Vi ved også, at en uforholdsmæssig stor del af de ældre, specielt ældre med dårlig indkomst, bor helt utidssvarende, bor i boliger helt uden faciliteter; f.eks. opregner man også i ældrekommisionens betænkning, at der er 150.000 ældre, som ikke har bad i deres lejlighed, ældre, hvoraf en meget stor del jo altså ikke er i stand til at forlade lejligheden. Det er selvfølgelig menneskeligt helt uantageligt og i virkeligheden et paradoks, at den gruppe borgere, som har det største behov for at have en velindrettet bolig for at kunne leve en normal tilværelse, rent faktisk lever i de dårligste boliger. Det er de kendsgerninger, vi har.

Men derudover ved vi også, bl.a. igennem de undersøgelser, ældrekommisionen foretog, at udviklingen i ældrebefolkningen virkelig vil skabe et enormt pres for at få flere boliger til ældre. Vi ved, at antallet af personer over 80 år vil stige med 50.000 frem til århundredskiftet, og der er ingen tvivl om, at det bliver 1980ernes og 1990ernes største boligproblem, hvordan vi overhovedet får skaffet tilstrækkelig mange ældreboliger.

Det tredje punkt, jeg vil fremhæve, er, at de finansieringsregler, man i øjeblikket har ude i kommunerne for ældreboliger, gør, at der meget nemt opstår forvridninger i de tilbud, som kommunerne giver pensionisterne. Det er ikke altid boligens indretning, dens kvalitet og den service, der bør være knyttet til boligen for ældre, som er afgørende for, hvilken bolig kommunerne vælger at bygge, men snarere nogle specielle finansieringsregler. Derfor må der gøres noget nu på dette område.

Målsætningen for os må være, at vi giver den ældre mulighed for at blive boende længst muligt i den hidtidige bolig, såfremt den ældre ønsker det, og kan det ikke lade sig gøre, er det for os vigtigt, at den ældre på et så tidligt tidspunkt i aldersforløbet som overhovedet muligt får mulighed for at flytte ind i en ny og velindrettet bolig. Det kan vi ikke opnå alene ved at bygge nye boliger. Jeg tror ikke, der er nogen, der forestiller sig, at vi skulle kunne følge med alene ved at bygge nye boliger, og derfor tror jeg, det er vigtigt, at vi giver kommunerne adgang til at

erhverve eksisterende boliger og bygge dem om til boliger, der er egnede for ældre, både i forbindelse med byfornyelsesarbejder, altså i byfornyelsesområder, og bestemt også i andre områder, hvor man ombygger enkelte ejendomme.

Det er naturligvis også i den forbindelse vigtigt, at det bliver kommunerne, der får anvisningsretten til boligerne, sådan at det sikres, at det bliver de ældres behov og ønsker, der tilgodeses. Derfor foreslår vi altså også, at der bliver ensartede finansieringsregler for disse boliger, finansieringsregler i form af indeksfinansiering.

Jeg skal til slut blot pege på yderligere to ting, som jeg tror det er meget vigtigt at få med i diskussionen om dette forslag. Den ene er rammebeløbene. Jeg tror ikke, vi kan nøjes med at køre med ordinære rammebeløb til de boliger, der her er tale om. Jeg tror, vi må have en mere fleksibel rammebeløbsordning for at få bygget de rigtige boliger.

Det sidste, jeg vil pege på, er boligydelsesreglerne. Allerede i dag er det jo sådan, at det kniber med at få ældre ind i nye almennyttige boliger, selv inden for de gældende rammebeløb, idet man støder på maksimumsgrænserne i boligydelsesreglerne. Derfor tror jeg, det bliver nødvendigt, at vi i udvalget gør en indsats for at få ændret boligydelsesreglernes maksimumsgrænser.

Mérete Aarup (KF):

Det beslutningsforslag, som her er til behandling, har to hovedspørgsmål og bygger på ældrekommisionens rapport. Lad mig først sige noget pænt: der er gode intentioner i dette forslag, gode tanker om at fremskaffe flere ældrevenlige boliger og en ensartet finansiering af de mange forskellige ældreboliger.

Dernæst vil jeg sige, at forslaget er uoverskueligt rent økonomisk, for hvad vil det betyde for kommunerne at erhverve og istandsætte bygninger og foretage ombygninger samt ikke mindst at administrere dette forslag, og hvad vil det betyde for statens budget? Ganske vist siger forslagsstillerne, at det vil blive billigere, end det er nu, men der mangler nogle økonomiske beregninger.

Det er en smuk tanke at bruge ungdomsboligprincippet, som ikke koster kommunerne noget, men forslagsstillerne kendte vel